

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر بیماری پریدونتال بر سقط زودرس جنین در زنان باردار مبتلا به پریدونتیت

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 17، شماره 108 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حبیب الله قنبری - دانشیار گروه پریدانتیکس، مرکز تحقیقات دندانپزشکی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

علی علی فروزانفر - استادیار گروه پریدانتیکس، مرکز تحقیقات دندانپزشکی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

لیلی حفیظی لطف آبادی - استادیار گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات سلامت زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

مجید رضا مختاری - استادیار گروه پریدانتیکس، مرکز تحقیقات دندانپزشکی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

دلارام قائمی - دستیار تخصصی پروتزهای دندانی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

فاطمه فرازی - استادیار گروه بیماری های دهان، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بجنورد، بجنورد، ایران.

نفیسه دستمالچی - دندانپزشک، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

سیده فاطمه ابراهیم پور - دندانپزشک، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: بیماری پریدونتال، یک بیماری عفونی است و عفونت، یکی از عوامل خطر نتایج نامطلوب بارداری می باشد. اخیرا بیماری های لته و پریدونتال به عنوان عوامل مستعد کننده زایمان زودرس و سقط جنین شناخته شده اند، لذا مطالعه حاضر با هدف بررسی میزان شاخص های پریدونتال در مادران با سقط زودرس و مقایسه آن با مادران دارای نوزاد سالم انجام شد. روش کار: این مطالعه مقطعی در سال ۱۳۸۹-۹۰ بر روی ۶۰ زن باردار مراجعه کننده به بیمارستان امام رضا (ع) مشهد انجام شد. ۳۰ نفر از زنانی که سقط زودرس داشتند در گروه مورد و ۳۰ نفر که نوزاد سالم داشتند در گروه شاهد قرار گرفتند. در معاینات انجام شده شاخص های سطح چسبندگی، عمق پروبینگ، شاخص لته ای و شاخص خونریزی حین پروبینگ با استفاده از آینه و پروب پریدونتال مورد بررسی قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۱۱/۵) و آزمون های آماری تست مجذور کای، تی مستقل و من ویتنی انجام شد. $p < 0.05$ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: بین میانگین عمق پروبینگ ($p = 0.024$)، سطح چسبندگی ($p = 0.013$) و شاخص لته ای ($p = 0.071$) در دو گروه مورد و شاهد، اختلاف معنی داری مشاهده نشد. اما میزان خونریزی هنگام پروب کردن در گروه مورد به طور معنی داری بیشتر از گروه شاهد بود ($p = 0.045$). نتیجه گیری: بیماری پریدونتال نمی تواند یک عامل خطر برای سقط زودرس باشد.

کلمات کلیدی:

بارداری، پریدونتیت، سقط زودرس

